

Підвищення уваги до інноваційного напрямку в конкурентній боротьбі підприємств закономірно ставить питання розробки і практичного створення ефективного механізму управління інноваційною конкурентоспроможністю підприємства, особливе місце в якому займає управління його інноваційним потенціалом.

М.М. ЧЕКАРЕВ, маг., НТУ «ХП», Харків

СОЦІАЛЬНІ ПРОЦЕСИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Життєдіяльність сучасного підприємства забезпечується обмінними процесами з навколишнім середовищем, які ускладнюються з розвитком техніко-технологічних засобів виробництва, посиленням в них ролі людини, вимагають зміни концепції менеджменту, орієнтації його на комплексне управління економічними та соціальними процесами.

Для формування нової парадигми менеджменту сучасного підприємства його слід розглядати як функціонально-цільову спільність капіталу та організації, що відтворюється в системі циклічних економічних і соціальних процесів, використовує збагачену людським чинником систему ресурсів. Управління сучасним підприємством слід орієнтувати на комплексну модель людини, соціалізацію менеджменту. Головними категоріями, що визначають принципові координати управління підприємством за новою концепцією, є “капітал”, “організація”, “потреби” і “процеси”.

Головною категорією для розбудови теоретичних і практичних засад управління підприємством як економіко-соціальною системою повинна стати “потреба”, з використанням якої можна розробити методичне забезпечення обміну з навколишнім середовищем не тільки економічними, а й неекономічними цінностями, формування людського та соціального капіталу підприємства; ввести в дію інтелект, знання, вміння працювати з інформаційними ресурсами.

З визначення механізму управління як організації організованості керованої системи методологічно впливає необхідність формування двох систем інструментів, важелів, формальних і неформальних правил і процедур, двох моделей впливу на впорядкування економічних та соціальних процесів, оскільки останні мають різну природу.

Обґрунтування необхідності розгляду капіталу як потокового процесу створює методологічну основу розширення управління спеціалізованими виробничими операціями підприємства управлінням його бізнес-процесами.

Ефективність опанування вітчизняними підприємствами маркетингу забезпечується узгодженням його інструментів з обраною управлінською орієнтацією менеджменту, нарощуванням та своєчасним реінжинірингом інформаційного потенціалу маркетингу і взаємодією з формуванням інформаційного менеджменту на підприємстві.

Логістична концепція управління матеріальними, фінансовими та інформаційними потоками підприємства надає переваги завдяки усуненню суперечностей між окремими сферами управління підприємством, але вимагає детального обґрунтування варіанта і програми її впровадження.

Формування клімату соціальної злагоди в колективі через управління його ціннісними орієнтирами створює передумови підвищення ефективності економічних процесів.

Використання методичних підходів до розвитку соціальної відповідальності менеджменту та клімату соціального партнерства дає змогу підприємствам формувати імідж соціально відповідальної організації.

Використання в теорії і практиці менеджменту поняття “людські ресурси” та визначених факторів ефективного використання їх потенціалу дає можливість через технології паблік релейшнз та управлінського експерименту активізувати трудову поведінку людини з урахуванням закладених в неї природою та сформованих суспільством індивідуальних якостей.

Надійність та ефективність функціонування й розвитку економічних і соціальних процесів можна забезпечити через упровадження цінностей підприємницької та едхократичної культури.

Ефективність підприємницької та едхократичної (Стиль управління, що характеризується високою мірою свободи в діях співробітників, переважно неформальним характером взаємодії персоналу і тому подібне Найважливіший параметр едхократії - компетентність) культури забезпечується можливостями розвитку інформаційно-інтелектуального потенціалу менеджерів. Опанування менеджерами технологій ефективного ділового спілкування сприятиме інтенсифікації комунікацій у колективі і з партнерами, а також значному зростанню ефективності їх праці та діяльності підприємства в цілому.

А.В. КРАВЕЦЬ, Харків

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ВІДКРИТИХ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ

Динамічний розвиток акціонерної форми власності в Україні, активізація ринку цінних паперів, зростання кількості акціонерів, необхідність їх захисту потребують підвищеної уваги до питань аналізу функціонування сучасних вітчизняних акціонерних товариств, оцінки ефективності їх емісійної та дивідендної політики, управління прибутком та акціонерним капіталом, фінансової оцінки їх операцій з цінними паперами на фондовому ринку.

Проблеми функціонування та розвитку акціонерних товариств, механізм управління корпоративними фінансами, методи проведення дивідендної політики висвітлювали в своїх працях такі зарубіжні та вітчизняні вчені-економісти як М. Міллер, Ф. Модільяні, М. Гордон, Е. Брігхем, Дж. Літнер, Г. Дональдсон, Р. Брейлі, С. Майєрс, І.А. Бланк, Є.С. Стоянова, В.М. Суторміна, О.Г. Мендрул, І.А. Павленко, М.В. Грідчина та ін.